

[Aksel Larsen.]

kedes at hindre Krigen i at udbryde, det maa beklages, at Bestræbelserne for at danne en Fredsfront, bygget paa en virkelig ensidig Aftale om kollektiv Sikkerhed og kollektive Garantier, er mislykkedes. Det er jo klart, at før Krigen maatte alle ansvarsbevidste Mennesker koncentrere deres Anstrengelser om, saa vidt det overhovedet er muligt, at forhindre Krigen i at komme. Nu, hvor Krigen er en Kendsgerning, maa alle ansvarsbevidste Mennesker koncentrere deres Anstrengelser om at bringe Krigen til en hurtig Afslutning, at hidføre Freden saa hurtigt som muligt.

Jeg har sagt, at Krigen direkte er en Følge af det kapitalistiske Samfundssystemets Eksistens, at Krigen er Kapitalisternes Kamp om Udbytning og Retten til Udbytning, ført videre med andre Midler. Deraf følger, at denne Krig principielt ikke adskiller sig fra tidligere Krige under Kapitalismen; det er en imperialistisk Krig, der føres for de kapitalistiske Magtgruppers Interesser, og den er fra intet af de krigsførende Landes Side mere retfærdig end fra noget andet krigsførende Lands Side. Arbejderklassen kan, nationalt som internationalt, kun drage een eneste Konklusion heraf, nemlig at den maa koncentrere alle sine Kræfter om at bekæmpe Krigen og at søge at faa den bragt til Afslutning saa hurtigt som muligt. Desværre synes der ikke at være Enighed om dette. Der findes Kredse inden for Arbejderbevægelsen, saavel internationalt som herhjemme, der synes at være af en anden Mening, i hvert Fald hvis man skal dømme efter deres Deklarationer, deres politiske Beslutninger og den Agitation, de driver.

Jeg vil gerne, for at bilægge dette med et konkret Eksempel, bede om den højtærede Formands Tilladelse til at bringe et Citat af Regeringens Hovedorgan „Social-Demokraten“. Dette Blad bringer den 15. Oktober et Telegram fra Paris om et Møde i det internationale Fagforbunds Bestyrelse, dette internationale Fagforbund, hvortil de danske Fagforbund staar sluttet, og som altsaa alle fagorganiserede Arbejdere i Danmark, i hvert Fald alle de, der staar i De samvirkende Fagforbund, er Medlemmer af, uden Hensyn til om de har godkendt eller ønsket dette Medlemsskab eller ej.

Ifølge Citatet vedtog den internationale Bestyrelse efter sine Drøftelser enstemmigt et Manifest, der vil blive offentliggjort, og som er rettet til Arbejderne i alle Lande. Bestyrelsen erklærer heri, at

„den ganske deler de franske og

engelske Arbejderes Synspunkter, idet disse forsvarer de menneskelige Friheder, Demokratiet og Civilisationen mod de totalitære Stater. Bestyrelsen erklærer, at der ikke er Mulighed for Fred, medmindre Folkeretten garanteres og genoprettes, og at Fagforeningerne i denne Kamp fuldstændigt staar paa de demokratiske Nationers Side“.

Dette er Hovedindholdet af den Beslutning, som den internationale faglige Centrals Bestyrelse paa de tilsluttede Landsorganisationers Vegne har vedtaget, og dette er altsaa det internationale Socialdemokratis Mening om denne Krig. Jeg betænker mig ikke paa at sige, at den i betænkelig Grad minder om den Holdning, en Række socialdemokratiske Partier indtog under den sidste Krig, hvor de stillede sig paa deres egne Kapitalistklassers Side og erklærede den daværende kapitalistiske Krig for en retfærdig Forsvarskrig. Nu er vi ude for noget lignende, kun, om jeg saa maa sige, under en anden Maalestok, paa en anden Maade, idet selve den internationale faglige socialdemokratiske Organisation paa de tilsluttede Organisationers Vegne erklærer, at Krigen fra den ene af de kapitalistiske Magtgruppers Side er mere retfærdig end fra den anden Magtgruppes Side, og opfordrer Arbejderne i alle Lande til at understøtte den ene af de krigsførende kapitalistiske Parter.

Jeg ønsker at erklære paa det kommunistiske Partis Vegne og paa de Arbejderes Vegne, som slutter sig til os, at vi er Modstandere af dette, at vi ikke anser dette Standpunkt for rigtigt, men at vi, som sagt, mener, at Krigen ikke er mere retfærdig fra den ene krigsførende Magts Side end fra den andens.

Naar man under Debatten her saavel som ogsaa paa anden Maade hævder, at vi i Danmark nu har tre Hovedopgaver, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch formulerer paa følgende Maade: for det første at bevare Neutraliteten, for det andet at sikre Landets Økonomi og for det tredje at organisere Sammenholdet mellem alle Danske — saa er jeg ikke enig i denne Maade at stille Opgaverne op paa.

Jeg vil foretrække ud fra et Arbejdersynspunkt at stille det saadan op: De Hovedopgaver, vi har, bestaar i 1) at modarbejde Krig, arbejde for Freden, 2) at arbejde paa at holde Danmark uden for Krigen, uden for den Krig, hvor vi ikke har Interesser hverken paa den ene eller den anden Side — vi har det ikke i Henhold til Borgbjergs ofte citerede Ord: Fred mellem Hytterne